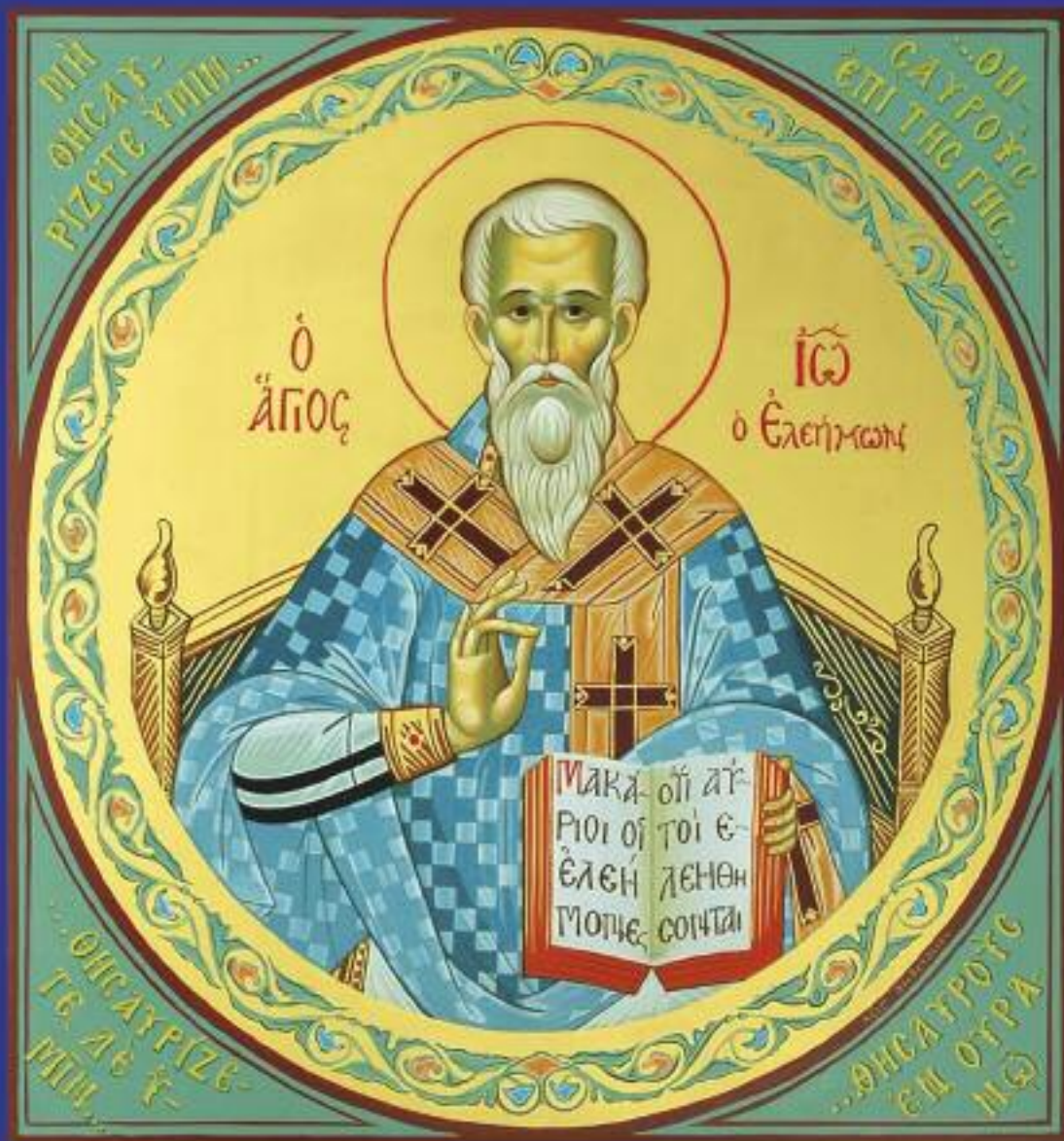

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964

ΤΕΥΧΟΣ 27^ο Ἀπριλίου – Ἰουλίου 2019

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΕΛΕΗΜΩΝ

Ο ΠΡΟΣΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

ΜΕΡΙΜΝΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1964

e-mail: merimnatonptoxon@gmail.com

site: merimnatonptoxon.gr

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

Τεύχος 27^ο

Έτος 2019

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Φιλανθρωπικό Σωματείο
ΜΕΡΙΜΝΑ
ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ
Α. Μ. 734 (3793)
Άπόφ. Πρωτ. Θεσ/νίκης
3399/1964

ΕΔΡΑ

Έθνικῆς Ἀμύνης 22
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 546 21
Τηλ. 2310 233 548,
Fax 2310 233 548

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ίωάννης Σχοινᾶς

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ίωάννης Σχοινᾶς
Παναγιώτης Ἀναστασιάδης
Ἀναστασία Ζάννη
Ἡλίας Χαμαμτζόγλου

Τιμὴ φύλλου: 1 εὐρώ

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ

ΔΩΡΕΑΝ

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ

ΕΘΝΙΚΗ
213/296025-73
ΠΕΙΡΑΙΩΣ
5211-036427-751
ALPHA BANK
846002002000196

EUROBANK

0026.0704.06.0200217643

Γιὰ τὶς καταθέσεις εἰσφορῶν,
δωρεῶν καὶ συνδρομῶν σὲ
πίστωση τῶν παραπάνω λο-
γαριασμῶν τοῦ Σωματείου,
παρακαλοῦμε νὰ ἀφῆνεται
μῆνυμα μὲ τὸ ὄνομά σας καὶ
τὸ ποσὸ στὸ τηλέφωνο 2310
233 548, γιὰ νὰ σᾶς στέλνου-
με τὴν ὀφειλόμενη ἀπόδειξη.

Ταχυδρομικὲς ἐπιταγὲς μπο-
ρεῖτε νὰ στέλνετε στὸ ὄνομα
τοῦ Ταμῖα κ. Κωνσταντίνου
Καρύδα καὶ στὴ διεύθυνση
Έθνικῆς Ἀμύνης 22, ΘΕΣ-
ΣΑΛΟΝΙΚΗ 546 21

Ἐπίσης στὴν περίπτωση ποὺ
ἐπιθυμεῖτε νὰ προσφέρετε
χρήματα ἀπὸ τὸ σπίτι ἢ τὸ
γραφεῖό σας, μπορεῖτε νὰ τη-
λεφωνεῖτε στὸν κ. Βασίλειο
Τσιτσόλκο, στὰ τηλέφωνα
2310 927 440 καὶ 6937 092
430.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ

ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Ίωάννης Σχοινᾶς,
Πρόεδρος
Παναγιώτης Ἀναστασιάδης,
Ἀντιπρόεδρος
Ἀναστασία Ζάννη,
Γ. Γραμματέας
Κωνσταντῖνος Καρύδας,
Ταμῖας
Ἡλίας Χαμαμτζόγλου,
Μέλος
Δημήτριος Μαντζανάρης,
Μέλος
Συμεὼν Πουρσαϊτίδης,
Μέλος

Προαίρεση Ἐπικοινωνίας

Συνεχίζουμε φίλες καὶ φίλοι, ἀδελφές μας καὶ ἀδελφοὶ μας ἐν Χριστῷ, μετὰ τὴν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Παναγίας μας, τὴν προσπάθειά μας, σὰν συνεχιστὲς τοῦ ἔργου τοῦ ἀδελφοῦ μας κ. Ἡλία Χαμαμτζόγλου καὶ τῶν προκατόχων του, νὰ ταΐσουμε τοὺς πεινασμένους πού μᾶς ἐμπιστεύτηκε ὁ Χριστὸς μας καὶ νὰ τοὺς στηρίξουμε ψυχολογικά καὶ πνευματικά στὸν ἀγώνα ἐπιβίωσής τους.

Πρακτικὰ μοιράσαμε, τίς κρύες ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὰ Χριστούγεννα, ὅσπρια στὰ ἐκκλησιαστικὰ συσσίτια τῆς πόλης μας, ἱκανὰ γιὰ νὰ παρασκευαστοῦν 16.000 μερίδες ζεστοῦ φαγητοῦ, πρὸς ἀνακούφιση τῶν δοκιμαζόμενων συμπολιτῶν μας καὶ συνεχίσαμε τὴν πάγια ὑποστήριξή μας στοὺς συγκεκριμένους συνανθρώπους μας, πού βοηθοῦμε ἀνάλογα μετὰ τίς ἀνάγκες τους σὲ τροφή καὶ χρήματα.

Στὸν τομέα τῆς ψυχολογικῆς ὑποστήριξης προσφέραμε μία ψυχαγωγικὴ βραδιά μετὰ μελωδίες κλασικοῦ ρεπερτορίου καὶ χριστουγεννιάτικα τραγούδια σὲ ἓνα ἀκροατήριό ἑκατὸν πενήντα περίπου μελῶν καὶ φίλων τοῦ Φιλανθρωπικοῦ μας Σωματείου.

Στὸν πνευματικὸ τομέα κόψαμε τὴν πρωτοχρονιάτικη πίτα μας, πού τὴν εὐλόγησε ὁ πατὴρ Ἰωάννης Περίσογλου καὶ μᾶς ἀπηρθύνε καὶ κατάλληλα γιὰ τὴν περίστασι μνηύματα, σὲ μία οἰκογενειακὴ σύναξη, ὅπου παραβρέθηκαν τὰ μέλη τῆς Μέρимνας τῶν Πτωχῶν, οἱ δωρητὲς μας, οἱ βοηθούμενοί μας καὶ ἐκπρόσωποι χριστιανικῶν σωματείων, σὰν μία οἰκογένεια πού τὴν εὐλογεῖ ὁ Χριστὸς καὶ τὴν σκεπάζει ἡ Παναγία μας.

Τέλος συνεχίζουμε καθημερινὰ τὴν ἀποστολὴ μνηυμάτων γιὰ μία καλύτερη χριστιανικὴ ζωή, στὴ σελίδα μας «Μέρимνα τῶν Πτωχῶν» στὸ διαδίκτυο.

Εὐλογεῖ ὁ Θεὸς καὶ ὁ ἀγώνας μας συνεχίζεται, παρὰ τίς δυσκολίες πού συναντοῦμε ἀπὸ τὸν μισόκαλο καὶ τὰ τσιράκια του, τὰ προβλήματα τῆς υἰείας μας καθὼς μεγαλώνουμε καὶ ωριμάζουμε, καὶ τὰ ἀντικειμενικὰ ἐμπόδια, πού προκύπτουν καθημερινὰ μέσα ἀπὸ ἀναπάντεχες καταστάσεις.

Μετὰ τὴ δική σας συμπαράστασι, φίλες καὶ φίλοι, καὶ μετὰ τὴ βοήθεια τοῦ Χριστοῦ, εἴμαστε αἰσιόδοξοι πὼς θὰ συνεχίσουμε νὰ παράγουμε ἔργο πρὸς δόξαν Θεοῦ.

Ἡ Ἑλεημοσύνη

«**Μ**ακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα. Ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος». Μὲ αὐτὸν τὸ στίχο ξεκινᾷ ὁ 40^{ος} ψαλμὸς τοῦ Δαυίδ, πού ὁ λόγος του εἶναι βιωματικὸς καὶ ἐξ ἀποκαλύψεως.

Αὐτὸ σημαίνει πὼς δὲν ἀμφισβητεῖται ἡ ἀλήθεια πού περιέχεται μέσα στὸ στίχο αὐτό, πράγμα πού τὸν κάνει ἄξιο μελέτης καὶ ἀνάλυσης, καθὼς οἱ ἀνάγκες καὶ οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνατροπές πού καθημερινὰ βιώνουμε, ἰδιαίτερα σὲ θέματα υγείας καὶ οἰκονομικῆς κατάστασης, μᾶς βάζουν σὲ σκέψεις ἐνθυμούμενοι τὸ ἀρχαῖον «οὐδένα πρὸ τοῦ τέλους μακάριζε».

Ὅλα πιθανὰ λοιπὸν στὴν πορεία τῆς ζωῆς μας, γι' αὐτὸ μία μικρὴ πρόνοια ἀπέναντι στοὺς πειρασμούς, πού δὲν λείπουν ἀπὸ τὴ ζωὴ μας, καὶ τίς συνέπειες κάποιων λανθασμένων ἐπιλογῶν μας, πού κι αὐτὲς λογικὰ ἀκολουθοῦν τὴν ἀνθρώπινη ἀτέλειά μας, δὲν θὰ ἔβλαπτε.

Βασικὰ ὅμως ἡ ἐπίδειξη ἀλληλεγγύης ἀπέναντι στὸ δοκιμαζόμενο συμπολίτη μας, εἶναι ἀπὸ τοὺς κυρίαρχους δείκτες πορείας ζωῆς τοῦ χριστιανοῦ τῆς ὀρθοπραξίας, τῆς βιωματικῆς θεο-

λογίας καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῆς ὀρθόδοξης πίστεως τοῦ ἐν ὃς καὶ μοναδικοῦ

Τριαδικοῦ Θεοῦ μας.

Ἐπομένως τὸ ἐνδιαφέρον μας γιὰ τὸν ἐμπερίστατο συμπολίτη μας, τὸ νηστικὸ καὶ τὸν ἄστεγο, αὐτὸν πού στηρίζουμε καθημερινὰ ἐδῶ στὴ Μέριμνα τῶν Πτωχῶν, θὰ πρέπει νὰ θεωρεῖται δεδομένο, ἂν θέλουμε νὰ δηλώνουμε πὼς ἔχουμε ἀφήσει τὸν ἑαυτὸ μας στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ξεντυθήκαμε τῇ φιλαυτίᾳ μας καὶ ξεκινήσαμε νὰ καταπολεμᾶμε τὰ πάθη μας, γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ σαρκωθέντα, σταυρωθέντα καὶ ἀναστάντα Χριστοῦ.

Ἀλλιῶς ἂς ἀφήσουμε τὰ ἐξωτερικὰ σχήματα, τὸ ὕψος καὶ τὸ ἀξιοπρεπὲς ντύσιμο κι ἂς ἀκολουθήσουμε κι ἐμεῖς τὸ συρμό, ἀφήνοντας τὸ κοσμικὸ πνεῦμα τῆς περιρρέουσας ἀτμόσφαιρας τῆς κοινωνίας μας νὰ μᾶς ὀδηγήσει στὸ ἄγχος καὶ τὴν ἀνασφάλεια, στὴν παχυσαρκία καὶ τὴν καρδιοπάθεια, γιὰ νὰ μὴν ποῦμε καὶ γιὰ τὴν ἐξάρτηση, πού ταλαιπωρεῖ ἓνα μεγάλο μέρος τῆς ἄρχουσας τάξης τοῦ μικροκοσμοῦ μας.

Μὲ σταυρὸ στὸν ὦμο μᾶς καλεῖ ὁ Χριστός, ἀγωνιστὲς καὶ καλοὺς στρατιῶτες. Κι ἂς μὴν ξεχνᾶμε πὼς ὁ Θεὸς τοὺς χλιαροὺς θὰ τοὺς ἐμέσει.

ΕΙΠΕ ΓΕΡΟΝΤΑΣ

Ο μακαριστός Γέροντάς μας πατήρ **Συμεών Κραγιόπουλος** μᾶς εἶπε πώς «οἱ μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ δὲν ἔχουν περιθώρια νὰ μείνουν στὴν ἀπλή γνωριμία μαζί του, γιατί πρέπει εὐθέως νὰ τὸν ἀκολουθήσουν καὶ τὸν ἀκολουθοῦν».

Αὐτό σημαίνει πώς κι ἐμεῖς, πού ἐπιθυμοῦμε νὰ γίνουμε μαθητὲς τοῦ Χριστοῦ, θὰ πρέπει ἀμέσως νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε, ἀφήνοντας πίσω μας ὅχι βέβαια τὴ δουλειά μας, τὸ σύντροφο καὶ τὰ παιδιὰ μας, ἀλλὰ τὶς κακίες μας συνήθειες, τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο τῆς ἁμαρτίας, τὸ κοσμικὸ πνεῦμα τῆς ἀνομίας καὶ τὰ στερεότυπα πού ἔκαναν φωλιὰ στὴν καρδιά μας.

Στὴν ἀρχὴ θὰ πρέπει νὰ βάλουμε σὲ σειρά τὸν καθημερινὸ 24ωρο κύκλο τῆς ἐπικοινωνίας μας μὲ τὸ Θεό. Ὁ προσευχητικὸς μας κανόνας θὰ πρέπει νὰ ἔχει σταθερὴ δομὴ καὶ ξεκάθαρο στόχο. Ἡ ζωὴ μας μπορεῖ νὰ ἔχει πλῆθος ἀπὸ ἀστοχίες, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πώς ὁ στόχος τῆς σωτηρίας μας δὲν θὰ πρέπει νὰ εἶναι ὄρατος καὶ συγκεκριμένος.

Ἐπειτα πρέπει νὰ μποῦν οἱ κόκκινες γραμμές, πού προσδιορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα μπορούμε νὰ κινούμαστε ἄφοβα, ἐξασφαλίζοντας τὴν ὀρθὴ καὶ εὐάρεστη στὸ Θεὸ πορεία μας. Πρωινὴ καὶ βραδινὴ προσευχὴ καὶ ἀπὸ τὸ Προσευχητᾶριο καὶ αὐτοσχέδια, προσευχὴ πρὶν καὶ μετὰ τὰ γεύματα, προσευχὴ πρὶν ξεινήσουμε ὁποιαδήποτε δουλειά μας.

Τὴν εὐχὴ «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιὰ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλό», μὲ τὶς παραλλαγές της, μπορούμε νὰ προσπαθοῦμε νὰ τὴν ἔχουμε συνεχῶς στὸ στόμα μας ὅλο τὸ 24ωρο, καθὼς καὶ

ὅταν κοιμόμαστε ἡ εὐχὴ συνεχίζει νὰ λέγεται ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπως μᾶς πληροφορεῖ ὁ **Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμάς**.

Ἐπίσης κατὰ διαστήματα καλὸν εἶναι νὰ λέμε καὶ τὸ «Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς ἢ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν». Ἀπαραίτητη εἶναι ὅμως ἡ ἀνάγνωση καθημερινὰ τοῦλάχιστον ἑνὸς κεφαλαίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, λίγο ψαλτήρι καὶ τὸ συναξάρι τῆς ἡμέρας.

Ἡ ἐλάχιστη προσευχὴ εἶναι τὸ τρισάγιο, τὸ τροπάριο τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας καὶ τὸ δόξα τῷ Θεῷ πάντων ἔνεκεν. Καὶ συνεχίζουμε νὰ μαθητεύουμε.

Γιὰ τὴν πατρίδα

Ο Στρατηγὸς Μακρυγιάννης στὰ ἀπομνημονεύματά του μὲ γλαφυρὸ ὅσο καὶ ρεαλιστικὸ τρόπο περιγράφει γεγονότα καὶ καταστάσεις, πού ἀποκαλύπτουν τὶς βαριεὶς ἁμαρτίες τῆς φυλῆς μας, ὅπως ἡ ζηλοφθονία, ἡ προδοσία, ἡ ἰδιοτέλεια καὶ ἡ συκοφαντία, πού γεννᾶει τὸ κακῶς ἐννοούμενο συμφέρον τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ἴδιος ὁ Μακρυγιάννης σὰν πρόσωπο ἦταν ὀξυδερκής, ψηλὸς κι ἀνδρεῖος, καὶ κατ' ἐξοχὴν μαχητής, μὲ ἀπρόσμενες ἱκανότητες στρατηγικῆς, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν τρόπο πού ὀργάνωνε τοὺς ἄντρες του καὶ διάλεγε τὸν τόπο, ὅπου ἀποφάσιζε νὰ δώσει μάχη.

Τὸ μεγάλο του ὄπλο ὅμως ἦταν ἡ πίστη του στὸ Θεὸ καὶ στὴν Πατρίδα. Ἡ Πατρίδα τὸν ἐνέπνεε καὶ ὁ Θεὸς τὸ φώτιζε καὶ τὸν προστάτευε κατὰ τρόπο σκανδαλῶδη θὰ λέγαμε.

Πῆρε μέρος στὶς μάχες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ ἀγώνα καὶ διακρίθηκε ἀμέσως. Ἐτσι δημιουργήθηκε γρήγορα ἡ φήμη τοῦ ἄξιου πολεμιστῆ, τοῦ εὐστροφου καὶ τοῦ φανατικοῦ προστάτη τῶν συμπολεμιστῶν του καὶ τῶν ἁοπλῶν χωρικῶν. Γιατί ἔλαβε μέτρα αὐστηρὰ ἐνάντια στοὺς πλιατσικολόγους, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ὑπάρχει αὐστηρὴ πειθαρχία στὸ σῶμα τῶν πολεμιστῶν πού διοικοῦσε, ἀλλὰ καὶ καλλιέργησε τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ λαοῦ, πού δοκιμάζονταν, στὴν ἐπανάσταση.

Αὐτά του τὰ χαρίσματα τὸν ἔκαναν ἀγαπητὸ στὸ λαὸ καὶ μισητὸ στοὺς καιροσκόπους, πού τοὺς χαλοῦσε τὰ σχέδια γιὰ παρὰ νόμο πλουτισμό, ἀφοῦ στὴν ἀναμπουμπούλα χαίρεται ὁ λύκος. Ἐτσι τὸ συκοφάντησαν στὸν Ὀδυσσεά Ἀνδρούτσο ἄντρες ἀπὸ τὴ φάρα τῶν ἄρπαγων καὶ ζήτησαν μὲ ἐπιστολὴ τὸ θάνατο τοῦ παλικάριου, ἀλλὰ ἔχοντας τὸ Θεὸ μαζί του, δὲν πέρασε ἡ προδοσία, ἐνῶ συνάμα ἀναπτύχθηκε μία καλὴ φιλία ἀνάμεσα στοὺς δυὸ ἥρωες.

Στὴ Ρούμελη μὲ τὸν καιρὸ δημιουργήθηκε ἓνα ἀντάρτικο σῶμα ἀπὸ 7.500 μαχητές, πού τὸ συντηροῦσαν οἱ Ἕλληνες χωρικοί, γιὰ νὰ προστατεύει τὰ χωριά καὶ τὰ κεφαλοχώρια, ὅπου δὲν ὑπῆρχαν Τούρκοι. Ἀλλὰ ἔστειλε στρατὸ πολὺ ὁ Σουλτάνος καὶ ἐγκλωβίστηκαν οἱ πολεμιστὲς, γιὰ νὰ τοὺς σώσει ὁ Στρατηγὸς Μακρυγιάννης, μεταφέροντάς τους στὰ νησιά, καθὼς ἡ Κεντρικὴ Διοίκηση τῆς ἐλεύθερης Ἑλλάδας, εἶχε ἀποφασίσει νὰ τοὺς ἐγκαταλείψει μὲ τὴ δικαιολογία τῆς ἀδυναμίας ὑποστήριξης.

Απρίλιος

Ερχεται και πάλι τὸ Πάσχα, γιὰ νὰ μᾶς θυμίσει γιὰ μία ἀκόμη φορὰ τὴν κοσμοσωτήρια θυσία τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας, πού συγκατατέθηκε νὰ γίνει ἄνθρωπος, νὰ φορέσει τὴν ἀνθρώπινη σάρκα, νὰ παραμείνει ἀναμάρτητος, γιὰ νὰ προσφέρει τὸν ἅμωμο ἑαυτὸ του σὰν σφαχτάρι ἐπάνω στὸ σταυρό.

Τὸ συγκατατέθηκε σημαίνει πὼς ἦρθε κοντὰ μας σὰν ἄνθρωπος, μὲ ὅλες τὶς ὀργανικὲς εὐαισθησίες μας, μὲ ὅλη τὴν ἀνθρώπινη φύση μας τοῦ πόνου καὶ τῆς στεναχώριας, ἐνῶ παρῆμεινε πλήρης Θεός, μὲ οὐσία καὶ ἐνέργεια θεϊκή, ὅπως δὲν μπορούσε νὰ τὸν δεῖ ὁ Μωυσῆς, ὑπερβαίνοντας τοὺς κανόνες, πού πάντοτε ἰσχύουν γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ ὁ Δημιουργὸς καὶ Νομοθέτης Θεός, μπορεῖ νὰ τοὺς τροποποιεῖ προσωρινὰ καὶ κατὰ περίπτωσι.

Σὰν ἄνθρωπος δέχτηκε νὰ τὸ συλλάβουν οἱ Ἑβραῖοι καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸ Ρωμαῖο Διοικητῇ, πού αὐτὸς μόνο εἶχε τὴν ἐξουσία νὰ στέλνει στὸν ἀτιμωτικὸ σταυρικὸ θάνατο τοὺς ἐγκληματίες. Κι ἐκεῖ μὲ ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ Πατρός, δέχτηκε τὰ βασανιστήρια πού προηγοῦνταν τῆς ἐκτέλεσης καὶ τὸ μαρτυρικὸ θάνατο ἐπάνω στὸ σταυρό, γιὰ νὰ δώσει σὲ μᾶς τὸ αἷμα του, γιὰ νὰ πληρώσουμε προσωπικὰ ὁ καθένας μας τὰ πρόστιμα ἀπὸ τὶς διαχρονικὲς ἀστοχίες μας.

Καὶ σήμερα μὲ τὴ συμμετοχὴ μας στὰ μυστήρια τῆς Ὁρθόδοξης Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας μας, παίρνοντας σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ, καὶ κρατώντας στὸ χέρι πλέον τὰ κλειδιά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, διαβαίνουμε τὴν τάφρο πού χωρίζει τὸν κοσμοκράτορα Μαμωνά, ἀπὸ τὸν Παντοκράτορα Χριστὸ καὶ μπαίνουμε στὸ Κάστρο

τοῦ Θεοῦ, στὸ Κάστρο τῆς ἀνάπαυσης, τῆς χαρὰς καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ τῆς ἀτέλειωτης φωτεινῆς ζωῆς.

Ὁ Χριστὸς ἀναστήθηκε σὰν πλήρης Θεός, καθὼς ἦταν Παντοδύναμος καὶ Εὐεργέτης κι αὐτὸ σημαίνει πὼς μπορεῖ καὶ φέρνει κοντὰ Του τὸν ὁποιοδήποτε ἄνθρωπο, πού θὰ δείξει ἐμπιστοσύνη στὸ λόγο Του καὶ θὰ θελήσει νὰ ἐγκαταλείψει στὰ χέρια Του, ἐλεύθερα καὶ ἀβίαστα τὸν ἑαυτὸ του.

Αὐτὴ τὴ διάβαση, ἀπὸ τὸ κράτος τοῦ Μαμωνᾶ, τὸ κράτος τοῦ θανάτου, στὸ Κάστρο τοῦ Θεοῦ, μὲ μόνη τὴν ἐμπιστοσύνη μας στὸ Χριστὸ καὶ τὴν ὑπακοή μας στὸ θέλημά Του, εἶναι πού γιορτάζουμε τὸ Πάσχα, πού λαμπρύνει τὴ ζωὴ μας καὶ συμπληρώνει τὰ κενὰ τῆς ψυχῆς μας.

ΜΑΪΟΣ

Τὴν 21^η τοῦ μηνᾶ αὐτοῦ γιορτάζουμε τὴ μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καὶ Ἰσαποστόλων **Κωνσταντίνου** καὶ τῆς μητέρας του **Ελένης**.

Τὴν ἡμέρα αὐτὴ γιορτάζει καὶ ὅλη ἡ Ἑλλάδα, καθὼς δὲν ὑπάρχει σπίτι, πού νὰ μὴν ἔχει ἀνάμεσα στὰ μέλη του ἓνα τοῦλάχιστον ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ ὀνόματα.

Θὰ λέγαμε πὼς λαμπρύνεται καὶ ὅλος ὁ μήνας Μάιος ἀπὸ αὐτὴ τὴ γιορτὴ, καθὼς εἶναι τόσο μεγάλη ἡ λάμψη πού βγαίνει ἀπὸ τὰ πρόσωπα τῶν Ἰσαποστόλων Ἀγίων, πού σκεπάζει γιὰ πολὺς ἡμέρες τὸν ἀγιασμένο τόπο μας.

Αὐτοκράτορας ὁ Μέγας Κωνσταντίνος μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὅλου τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους, ἀπὸ τὴ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ ὡς καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα, θεμελίωσε τὴν Κωνσταντινούπολη, τὴν ἐλληνοχριστιανικὴ κοιτίδα μας, ὀρίζοντας τὰ ὅρια τῆς μὲ τὴν καθοδήγηση ἀγγέλου καὶ τὴν ἀφιέρωση στὴν Παναγία μας, γιὰ νὰ τὴν προστατεύει.

Ἀπὸ μικρὸς ἦταν προορισμένος ἀπὸ τὸ Θεό, νὰ στερεώσῃ τὸ χριστιανισμό, βάζοντας τέλος στὴ ρωμαϊκὴ εἰδωλολατρία καὶ τὶς αἱρέσεις, πού ὁ διάβολος ἔσπειρε μάταια ἀλλὰ καὶ ἐπικίνδυνα, κι αὐτὸ φαί-

νεται ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ καὶ τὴν ἀνδρεία πού διέθετε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ χαρακτήρα, μὲ τὸν ὁποῖο τὸν προίκισε ὁ Θεός.

Σ' ὅλη του τὴν ἱστορικὴ διαδρομὴ διακρίνεται ἡ προστασία, πού τοῦ παρέχει ὁ Χριστός, ἡ σωτηρία του ἀπὸ πλῆθος μηχανορραφίης τοῦ πονηροῦ, πού τὸν ἤθελε

νεκρὸ καὶ ἡ ὑπακοὴ του στὶς ἐντολὲς πού δέχονταν ἀπὸ τὸ Χριστό.

Ἀφιέρωσε τὴ ζωὴ του στὴν καθαίρεση τῶν εἰδώλων καὶ τὴν ἀνέγερση πάρα πολλῶν χριστιανικῶν ναῶν, μετὰ τὰ γεγονότα τῆς ἐμφάνισης τῆς θαυματουργικῆς δυνάμεως τοῦ σταυροῦ καὶ σὰν ὄραμα στὸν οὐρανό, ἀλλὰ καὶ σὰν λάβαρο πού προηγούνταν τοῦ στρατοῦ του στὶς νικη-

φόρες μάχες πού ἀναγκάστηκε νὰ δώσει, πρωτοστάτησε στὴν ἐκδοσὴ τοῦ διατάγματος περὶ ἀνεξιθρησκείας, ἔκανε τὸ χριστιανισμὸ ἐπίσημη θρησκεία τοῦ κράτους καὶ ἀπάλλαξε τὴν Ἐκκλησίᾳ τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τὶς αἱρέσεις μὲ τὴν πρώτη Οἰκουμένην Σύνοδο στὴ Νίκαια.

Ἡ μητέρα του Ἑλένη, πού βρῆκε τὸ σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ στὸ Γολγοθὰ, τοῦ δίδαξε τὴ χριστιανικὴ πίστη καὶ τὸν προίκισε μὲ τὶς χριστιανικὲς ἀρετές, πού τὸν ἀνέδειξαν Μέγα Αὐτοκράτορα καὶ Ἰσαπόστολο Ἅγιό τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας μας.

Ἰούνιος

Ο Ἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος, πού τοὺς τι-
μοῦμε ἰδιαίτερα κάθε χρόνο στὶς 29 τοῦ Ἰουνίου σὰν πρω-
τοκορυφαίους τῶν Ἀποστόλων, αὐτὰ πού εἶπαν καὶ ἔγραψαν κι ἔφτασαν
καὶ ἕως ἐμᾶς σήμερα, δὲν ἦταν ἀποκυήματα τῆς φαντασίας τους ἢ γνώσεις ἀκαδημαϊκῆς θε-
ολογίας, ἀλλὰ ἀποκαλύψεις τῆς Θείας Χάριτος.

Ὁ Ἅγιος Πέτρος σὰν Ἀπόστολος ἐκ τῶν Ἰουδαίων τῆς Παλαιστίνης, δέχθηκε κατὰ τὴν
ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ αὐτὰ πού
ἔζησε τρία χρόνια κοντὰ στὸ Χριστό, μᾶς ἄφησε τὶς παρακαταθῆκες του, μὲ τὶς δυὸ ἐπι-
στολὲς του πού ὑπάρχουν στὴν Καινὴ Διαθήκη, ἀλλὰ καὶ μὲ τὶς ἀναφορὲς πού ὑπάρχουν γιὰ
τὸ πρόσωπὸ του στὰ Εὐαγγέλια, τὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων καὶ σὲ ἐπιστολὲς τοῦ Ἀποστό-
λου Παύλου.

Ὁ Ἅγιος Παῦλος σὰν Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν εὐαγγελίσθηκε τοὺς λόγους τοῦ Χριστοῦ,
ὅπως τοὺς γνώρισε μόνο ἐξ ἀποκαλύψεως, κατὰ παραχώρηση τοῦ ἴδιου τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπομένως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἀμφισβητηθεῖ ἡ ὀρθότητα τῶν λόγων τους, ἀλλὰ παρ' ὅλα
αὐτά, μπορεῖ νὰ ὑπῆρξαν σκευὴ ἐκλογῆς τοῦ Χριστοῦ, γιὰ τὴ διάδοση τοῦ θελήματος καὶ τῆς
διδασκαλίας του, ὅμως ἡ ἀνθρώπινη ἀτέλεια δὲν ἔπαψε νὰ ὑπάρχει, γι' αὐτὸ καὶ μᾶς καθι-
στοῦν προσεκτικούς στὴν ἀνάγνωση τῶν κειμένων πού μᾶς ἄφησαν, προκειμένου νὰ ἐπι-
κρατήσῃ ἡ θεϊκὴ τελειότητα, μέσα στὸ μεγαλεῖο της.

Πάντοτε ἐλλοχεῖ ὁ κίνδυνος παρερμηνείας τῶν γραφῶν, γι'
αὐτὸ καὶ ἀπαιτεῖται πάντοτε ἡ ἔρευνα τοῦ πνεύματος, πού ὑπάρ-
χει μέσα στὸ σύνολο τῶν κειμένων τῶν Ἀγίων τοῦ Θεοῦ, πού
μᾶς ἄφησαν σὰν γραπτὲς παρακαταθῆκες, ἀποφεύγοντας τὶς
ἀποσπασματικὲς ἐρμηνεῖς, πού ἐνέχουν κινδύνους παρερ-
μηνειῶν καὶ ἐκτροπῶν ἀπὸ τὴν ὀρθὴ πίστη.

Στὴ δικὴ μας Ὁρθόδοξη Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία ἔχουμε
τά μυστήρια, πού μᾶς παρέχουν βιώματα τῆς παρουσίας
τοῦ Θεοῦ μέσα μας, κατὰ τρόπο πού δὲν χωράει ἀμφι-
σβήτηση, ἀφοῦ εἶναι αἰσθητὴ ἡ ἀναγνώριση τοῦ Χριστοῦ
καὶ τῶν Ἀγίων του, ὡς πρόσωπα πού δηλώνουν πὼς εἶναι
παρόντα, ὄχι νοερά, ἀλλὰ αἰσθητά, πραγματιστικὰ καὶ
ἀπτά.

Φυσικὰ καὶ ἀπαιτοῦνται προϋποθέσεις καθαρότη-
τας τῆς ψυχῆς, δεκτικότητας τῆς καρδιᾶς, ἐμπιστοσύ-
νης στὸ Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους του, γιὰ νὰ βιώσουμε
Χριστὸ τὸ Θεό, σταυρωμένο καὶ ἀναστημένο!

Ι Ο Υ Λ Ι Ο Σ

Ο **Όσιος Νικόδημος ὁ Ἀγιορείτης**, πού τή μνήμη του γιορτάζουμε τήν ἡμέρα τῆς κοίμησής του, στό κελλί τῶν Σκουρταίων τῆς Μεγίστης Λαύρας, στίς 14 Ἰουλίου, ἀνήκει στίς πλέον διακεκριμένες μορφές τῆς μοναστικῆς πολιτείας τοῦ Ἀθω, ὅχι μόνο γιά τή βιωτή του τήν ἀσκητική, ἀλλά καί γιά τὸ ἔργο πού ἄφησε πίσω του, γιά τίς ἐπόμενές του γενεές.

Γεννήθηκε τὸ 1749 στὴ Νάξο καί τὰ πρῶτα του γράμματα τὰ διδάχθηκε ἀπὸ τὸν ἱερέα τοῦ χωριοῦ του, τῆς Χώρας τῆς Νάξου, πού τὸν ὑπηρετοῦσε στίς λειτουργικὲς του ὑποχρεώσεις. Ἀργότερα, ὅταν πῆγε στὸ Σχολεῖο τῆς Νάξου, δάσκαλὸς του ἦταν ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χρῦσανθος, ἀδελφὸς τοῦ Ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Στὰ δεκαεξί του τὸν πῆγε ὁ πατέρας του στὸ Ἑλληνικὸ Σχολεῖο τῆς Σμύρνης οἰκότροφο, ὅπου συμπλήρωσε τίς σπουδές του. Βαθὺς γνώστης τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς γλώσσας, ὅπως καί τῆς νεοελληνικῆς, ἀλλὰ καί τῶν λατινικῆς, ἰταλικῆς καί γαλλικῆς γλώσσας, βοηθοῦσε τοὺς συμμαθητὲς του στὴν κατανόηση τῶν μαθημάτων τῆς Σχολῆς, ὅπου οἱ δάσκαλοι του θέλησαν νὰ τὸν κρατήσουν σὰν διάδοχό τους, ἀλλὰ ἀναγκάστηκε νὰ φύγει τὸ 1770, καθὼς οἱ Τούρκοι ὅπως πάντα δημιουργοῦσαν ἄσχημες καταστάσεις μὲ διωγμοὺς καί σφαγές.

Γύρισε στὴν πατρίδα του, ὅπου ὁ Μητροπολίτης Παροναξίας Ἀνθιμος Βαρδῆς τὸν πῆρε κοντὰ του καί τὸν προετοίμαζε γιά κληρικό. Στὴ Νάξο γνώρισε δυὸ Ἀγιορεῖτες Ἱερομόναχους, πού τοῦ ἀναψαν τὸν πόθο γιά τὸ Ἅγιον Ὄρος, ἐνῶ ἐπισκέφτηκε γιά νὰ τὸν γνωρίσει καί τὸ Μητροπολίτη Κορίνθου Ἅγιο Μακάριο Νοταρά.

Στὸ Ἅγιον Ὄρος πόθησε καί πῆγε τὸ 1775. Ὁ νεαρὸς ἀκόμη Νικόλαος κατέλυσε στὴν Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου ὅπου κι ἔγινε μοναχὸς παίρνοντας τὸ ὄνομα Νικόδημος.

Στὸ περιβόλι τῆς Παναγίας μας ἀνέπτυξε τὸ συγγραφικὸ του ἔργο καί τὸ παρεμβαστικὸ του, ξεκινώντας ἀπὸ τὴν τακτοποίηση τῆς «Φιλοκαλίας» καί τοῦ «Εὐεργετινοῦ» καί τὴν ὀλοκλήρωση τοῦ ἔργου «Περὶ συνεχοῦς μεταλήψεως», τὰ ὁποῖα πῆρε ὁ Ἅγιος Μακάριος καί τὰ πῆγε στὴ Σμύρνη γιά ἐκτύπωση.

Στὸ συγγραφικὸ του ἔργο περιλαμβάνονται τὰ: «Συμβουλευτικόν», «Ἐξομολογητάριον», «Θεοτοκάριον», «Ἀόρατος πόλεμος», «Νέον Μαρτυρολόγιον», «Πνευματικὰ Γυμνάσματα», «Πηδάλιον» καί πολλὰ ἄλλα.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

Διαβάζουμε στὸν Προφήτη Μαλαχία, «*Τάδε λέγει Κύριος*». Ἐκτοξεύετε ἐναντίον μου λόγια ἀνεύθυνα, καὶ μετὰ ρωτᾶτε: «*Τί εἶπαμε ἐναντίον σου*»; Εἶπατε ὅτι εἶναι ἄσκοπο νὰ ὑπηρετεῖ κανεὶς τὸ Θεό. «*Τί κερδίσαμε*» λέτε «*πού τηρήσαμε τὶς ἐντολὲς του καὶ πῆραμε μέρος σὲ λιτανεῖες μπροστὰ στὸν Κύριο τοῦ σύμπαντος; Καλότυχοι πού εἶναι οἱ ἀναιδεῖς! Αὐτοὶ πού κάνουν τὴν ἁμαρτία προκόβουν. Προκαλοῦν τὸ Θεὸ κι ἀκόμα ζοῦν*». (Μαλ. 3, 13-15)

Δυστυχῶς καὶ σήμερα ἀκούγονται παρόμοιες κουβέντες ἀπὸ ἀνθρώπους θρησκευόμενους, καθὼς ἔρχονται οἱ πειρασμοὶ στὴ ζωὴ μας καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη μας στὸ Θεὸ δοκιμάζεται κι αὐτὴ ἀπὸ τὸν πόνο πού μᾶς προξενοῦν τὰ γεγονότα πού δὲν τὰ ἐλέγχουμε.

Φυσικὰ ὁ Θεὸς εἶναι παντοδύναμος καὶ μπορεῖ νὰ ἐλέγξει τὰ πάντα κι αὐτὸ τὸ ξέρουμε καλά, ἀλλὰ εἴτε δὲν τὸ ξέρουμε εἴτε δὲν θέλουμε νὰ τὸ καταλάβουμε ὁ Θεὸς θέλει νὰ μᾶς δεῖ τελικὰ στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς μαζί του αἰώνια, καθὼς ἡ διαδρομὴ μας ἐδῶ κάτω στὰ φθαρτὰ ὕλικά, χρονικὰ εἶναι μίᾳ ἀστραπῇ μπροστὰ στὴν αἰωνιότητα.

Δὲν λαμβάνουμε ὑπόψη μας πὼς μπορεῖ νὰ γνωρίζουμε τὸ παρὸν καὶ τὸ παρελθόν, ἀλλὰ γιὰ τὸ μέλλον δὲν γνωρίζουμε τίποτε ἀπολύτως, ἐνῶ ὁ Θεὸς γνωρίζει, ἐλέγχει καὶ διαχειρίζεται τὸ ἄγνωστο σὲ μᾶς μέλλον. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς γνωρίζει καὶ ὅσα ἔχουν γίνεῖ στὰ κρυφὰ κι ἐμεῖς δὲν τὸ ξέρουμε, γιὰτὶ αὐτὸ πούμποροῦμε νὰ ξέρουμε εἶναι τὰ ἐπιφανόμενα καὶ ποτὲ τὴν οὐσία καὶ τὴν ἐξ ἀντικειμένου ἀλήθεια.

Προτρέχουμε λοιπὸν ἐμεῖς καὶ εἴτε ζητοῦμε τὸ Θεὸ σὰν παραγιό, νὰ μᾶς βοηθᾷε στὶς δουλειὲς μας, εἴτε τὸν κρίνουμε γιὰτὶ δὲν πειθαρχεῖ στὶς ἐντολὲς μας. Αὐτὸ ὅμως εἶναι τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀνοησίας μας, πού δὲν μπορέσαμε νὰ κατανοήσουμε τὸ ρόλο μας καὶ τὸ ρόλο τοῦ Θεοῦ στὸ θέατρο τῆς ζωῆς.

Συνεχίζει ὁ Προφήτης, πού μπορεῖ καὶ βλέπει τὰ μέλλοντα, καὶ μᾶς πληροφορεῖ πὼς αὐτὰ πού βλέπουμε σὰν θαυμαστὸ τρόπο ζωῆς καὶ εὐμάρεια, ἔρχεται ἡ στιγμή καὶ καίγονται σὰν τὴν ξερὴ καλαμιά, ἐκεῖ πού δὲν τὸ περιμένει κανεὶς, ἐνῶ ὁ ταπεινὸς πού ξέρει μόνο νὰ δίνει, νὰ προσφέρει καὶ νὰ θυσιάζεται, γνωρίζει πὼς στὴ μεγάλη πυρκαγιὰ πού ἀναπόφευκτα θὰ μᾶς ἐπισκεφτεῖ κάποια στιγμή, γιὰ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ θὰ ὑπάρχει πλήρης προστασία καὶ θὰ δροσίζονται ὅπως οἱ τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ.

Η ΜΕΡΙΜΝΑ ΜΑΣ

Από τη σύστασή του το 1964 το Φιλανθρωπικό μας Σωματείο είχε σαν στόχο τη συμπαράστασή του στο δοκιμαζόμενο συμπολίτη μας της πόλης της Θεσσαλονίκης. Αυτό συνεχίζουμε και σήμερα, να μεριμνούμε για να ανακουφίζουμε τους αναγκασμένους συμπατριώτες μας.

Δυστυχώς τα τελευταία χρόνια ανάμεσα στους έμπερίστατους της γειτονιάς μας συμπεριλαμβάνονται πλέον και μέλη του Σωματείου μας και δωρητές, που τους παρέσυρε το ρέμα της παγκοσμιοποίησης. Έτσι δεν περιμένουμε πλέον να μάς χτυπήσουν την πόρτα οι φίλοι μας, που έχουν περιέλθει σε δεινή οικονομική θέση, αλλά τους ψάχνουμε πλέον εμείς, αφού η αξιοπρέπειά τους δεν τους επιτρέπει να άπλώσουν το χέρι για βοήθεια.

Τώρα ανάμεσά τους βρίσκουμε και δημοσίους υπαλλήλους και συνταξιούχους, που έγιναν βορά μίας σχεδιασμένης οικονομικής επίθεσης από έχθρους και φίλους, που με άπλές και νομιμοφανείς κινήσεις μάς έβαλαν στο φαύλο κύκλο μίας οικονομικής ύφεσης, με θύματα τη μεσοαστική και την μικροαστική τάξη του λαού μας.

Αισθανόμαστε την ανάγκη πλέον όχι απλά να ταΐσουμε τους πεινασμένους, αλλά και να σταθούμε δίπλα στον Έλληνα συμπατριώτη μας, για να τον συμπαρα-

σταθοῦμε με όλους τους τρόπους, στηρίζοντάς τον και οικονομικά και ψυχολογικά, σπέρνοντας αισιοδοξία και τονίζοντας πως όλοι είμαστε μία οικογένεια, σφιχτά δεμένη, με κοινούς στόχους, κοινά όνειρα, κοινή πίστη και κοινή πορεία.

Αυτό το κήρυγμα αλληλοπεριχώρησης ίσως αποβεί και ο τρόπος επιβίωσής μας, καθώς ήδη παρατηρείται το κοινωνικό φαινόμενο της επιστροφής του «άσωτου υιού», που είχε εγκαταλείψει την πατρική έστια, για μία ελεύθερη συμβίωση, που έχει μετατρέψει την πατρίδα μας σε ένα απέραντο πορνείο.

Καιρός λοιπόν να σταματήσουμε να καμαρώνουμε εμείς οι μεγαλύτεροι, λέγοντας πως τα παιδιά μας είναι σε σχέση και να επανέλθουμε στο εύλογημένο από την Έκκλησία μας μυστήριο του εύλογημένου γάμου, για να μπορέσουμε να δοῦμε ξανά το πρόσωπο του Θεού μας, να γεννιοῦνται παιδιά με γονείς, που θα είναι σε θέση να τα αναθρέφουν κι έτσι να μάς εύλογήσει κι ο Χριστός, να μάς προστατέψει από τὰ πάθη μας και τὰ λάθη μας και να σωθοῦν τὸ Ἕθνος και ἡ Πατρίδα μας ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἐχθρῶν μας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΩΝ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΜΑΣ

Συνέχεια τοῦ προηγούμενου τεύχους

**Γνώσιν ἄγνωστον γινῶναι,
ἡ Παρθένος ξητοῦσα, ἐβόησε
πρὸς τὸν λειτουργοῦντα.**

Πολὺ λίγοι σήμερα εἶναι σὲ θέση καὶ σὲ διάθεση, νὰ ἀσχοληθοῦν μὲ τὶς λεπτομέρειες τῆς σάρκωσης τῆς Θεότητος! Τὸ ὑπέρλογο αὐτὸ μυστήριον, πού δὲν προσεγγίζεται μὲ λογικοὺς συνειρμούς καὶ μὲ συγκριτικὰς μελέτες, λόγω τῆς μοναδικότητός του, τὸ ἀποφεύγουμε νὰ τὸ μελετοῦμε καὶ ἀπλὰ τὸ ἀποδεχόμεσθε οἱ πιστεύοντες καὶ τὸ σνομπάρχουν οἱ ὑλιστὲς καὶ οἱ ἄνθρωποι πού ἐμπιστεύονται μόνο τῇ λογικῇ τους!

Ἡ λογικοκρατούμενη ἀνθρωπότητα ἀρνεῖται νὰ προσεγγίσει θέματα, πού δὲν περικλείονται μέσα στὸ πλαίσιο τῆς ἀριστοτέλειας λογικῆς, ὅπου αἴτιον καὶ αἰτιατὸ δένουν σ' ἓνα ἀδιάσπαστο σύνολο. Ἡ πρόοδος τῆς τεχνολογίας καὶ θεωρίες ὅπως τῆς ἐξέλιξης τῶν εἰδῶν καὶ τῆς τυχαιότητος, πού βολεύουν αὐτοὺς πού θέλουν τὸν ἄνθρωπον κέντρο τοῦ σύμπαντος καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονὸς πού οἱ θρησκεῖες ἔγιναν ιδεολογίες, ἀφήνοντας ἔξω τὸ Χριστὸ σὰν σαρκωθέντα Θεό, εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ χάσουν οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐκτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸ μυστήριον!

Καὶ ἡ Παναγία μας, λογικὰ σιεπτόμενη, ἔρχεται νὰ ἀπορεῖ γι' αὐτὸ πού ἀκούει, καθὼς δὲν ἔχει λογικὴ βάση αὐτὸ πού λέει ὁ Ἀρχάγγελος καὶ ζητάει διευκρινίσεις. Ἐχοντας ὅμως ἐμπειρία ἀπὸ τὴν ἐπαφὴ τῆς μὲ τοὺς ἀγγέλους, τοὺς ὁποίους καὶ ἐμπιστεύεται ἀπόλυτα ζητάει νὰ μάθει τὴν ἀλήθεια μὲ θετικὴ διάθεση, ὅπως ἀποδείχθηκε στὴν ἐξέλιξη τῶν γεγονότων.

Ἐλπίζω νὰ μᾶς φωτίσει ὁ Θεὸς νὰ δοῦμε στὴ συνέχεια κάποια προσιτὰ στοιχεῖα αὐτοῦ τοῦ μυστηρίου, μέσα στὰ πλαίσια τῶν δυνατοτήτων μας.

**Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν, υἱὸν
πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν;
λέξον μοι.**

Τὸ ἐρώτημα εἶναι οὐσιαστικό, γιατί προσκρούει στὴν ἀνθρώπινη λογικὴ καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐξήγηση τῶν γεγονότων. Εἶναι ὁ τρόπος πού μέχρι καὶ σήμερα σιεπτόμαστε καὶ προσεγγίζουμε τὰ συμβαίνοντα καὶ τὰ ὑπαρκτά.

Ὁ ὑπερήφανος γιὰ τὶς γνωσιολογικὲς κατὰκτησεις τοῦ ἀνθρώπου, ἰδιαίτερα στὴν ἐποχὴ μας, μετὰ τὴ διατύπωση καὶ τῆς ἀνθρωποκεντρικῆς μαρξιστικῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς ἐπιρροῆς πού ἄσκησε ὁ Νίτσε μὲ τὰ ἔργα του, θεοποίησε τὸν ἑαυτὸ του καὶ τὴν ἐπιστημονικὴ του γνώση, πού σὲ συνδυασμὸ μὲ τὸ γεγονὸς τῆς ταχύτατης ἀνάπτυξης τῆς Τεχνολογίας καὶ τῆς ὑστέρησης τῶν Ἀνθρωπιστικῶν Ἐπιστημῶν, ὁδηγοῦν τὴν ἀνθρωπότητα στὴν ἡδονολατρία, πού εἶναι μία ἀνακαινισμένη εἰδωλολατρία.

Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς κατάστασης εἶναι ἡ ἀπαξίωση τοῦ ἀνθρώπου, πού ἀπὸ φορέας θεϊκῆς

ἐνέργειας ἐκλαμβάνεται σὰν ἓνα ἀπλὸ εἶδος ζώου, πού διαφέρει ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα ζῶα τοῦ ζωικοῦ βασιλείου, γιατί περπατάει ὀρθίος καὶ ἔχει ἀναπτύξει ἐξαιρετικὸ προφορικὸ λόγο καὶ γραφή. Ἔτσι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ ζῶο θεοῦμενο ἔγινε ζῶο ἀναλώσιμο, ὅπως τὴν ἐποχὴ τῶν σιλάβων.

Οἱ μόνες ἀντιστάσεις πού ὑπάρχουν ἀκόμη εἶναι ἀπὸ τὰ ὀρθόδοξα ἔθνη, πού ἀποδέχονται τὸν πνευματικὸ κόσμο, μὲ τὶς διαιρέσεις τοῦ ἀρχαίου καὶ κανόνες, τοὺς δικоὺς τοῦ πνευματικοῦ νόμου!

Ἡ Παναγία μας γνώριζε πὼς “ὅπου βούλεται ὁ Θεός, νικᾷται φύσεως τάξις”, ἀλλὰ ρωτάει γιὰ νὰ βεβαιωθεῖ, ἂν πράγματι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ παρέμβει ὁ Θεός, γιὰ νὰ προσφέρει στὴν ἀνθρωπότητα τὴ δευτέρη εὐκαιρία ἐπιστροφῆς στὸν Παράδεισο τῆς τρυφῆς!

Ναί, ὁ Θεός πού ἔδωσε τὴν πνοή Του στὸν ἄνθρωπο, ξέρει πὼς αὐτὴ ἡ πνοή εἶναι αἰώνια, ὅπως καὶ ὅτι ἡ σύνδεσή της ἐλεύθερα καὶ ἀβίαστα μὲ τὴν “Ἀμπελο” θὰ τῆς χαρίσει μία αἰώνια χαριτωμένη κατάσταση. Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος πού σαρκιώνεται ἡ Θεότητα. Γιὰ νὰ μᾶς δώσει τὴν εὐκαιρία, μὲ πλήρη ἐλευθερία ν’ ἀποφασίσουμε, ἀκούγοντας τὸ διδάσκαλο πού ἀπευθύνεται στὴ νοημοσύνη μας καὶ ὅχι νὰ μᾶς κάνει χριστιανοὺς μὲ τὸ στανιό, νὰ ἀποφασίσουμε, Χριστὸς ἢ Μαμωνάς!

Πρὸς ἢν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ πλὴν κραυγάζων οὕτω.

Δὲν μιλάει ἀπλὰ ὁ Ἀρχάγγελος Γαβριήλ, ἀλλὰ “ἐν φόβῳ”, μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ δηλαδή, γιατί βλέπει τὸ σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, τὴν Παναγία μας, πού ὑποδέχεται τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τὸν κυφορεῖ κατὰ τρόπο πέρα ἀπὸ κάθε ἀποδεικτὴ λογική, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν ἀπόλυτη καθαρότητα, πού ἐπιβάλλεται γιὰ τὴν περίπτωση.

Ὁ Θεός ἂς μὴν ξεχνᾷμε πὼς εἶναι καὶ “πύρ καταναλίσκον”, πού σημαίνει πὼς ἀπαιτεῖ ἀπόλυτη καθαρότητα, γιατί ἀλλιῶς θὰ κάψει τὸ ὅποιοδήποτε ξένο σῶμα, πού εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξει ἐκεῖ ὅπου ἐμφανίζεται!

Τὸ εἶχαν πεῖ οἱ Προφῆτες, πὼς εἶχε προνοήσει ὁ Θεός νὰ στείλει τὸν Υἱὸ Του μὲ τὴ μορφὴ ἀνθρώπου, προκειμένου νὰ ἔχουμε ἐμεῖς οἱ ἄχρεοι δοῦλοι τῆ δευτέρῃ μας εὐκαιρία, ἐπιστροφῆς μας στὸν Παράδεισο τῆς παρουσίας Του!

Στὴ συγκεκριμένη ὁμως στιγμὴ ἔχουμε τὴν πραγματάωση τῶν προφητειῶν, πού μιλοῦσαν γιὰ τὴν ἔλευση τοῦ Βασιλέως τῶν βασιλέων, μὲ τὴ μορφὴ πλήρη ἀνθρώπου, πού θὰ ἦταν ὁμως καὶ πλήρης Θεός!

Θαυμάζει ὁ Ἀρχάγγελος, θαυμάζουμε κι ἐμεῖς τὸ μεγάλο αὐτὸ μυστήριον, πού δὲν τὸ χωράει ὁ νοῦς μας καὶ στεκόμαστε ἅπαντες μὲ ἀπόλυτο σεβασμὸ μπροστὰ στὴν Παναγία μας, πού καθὼς ἦταν ἀφιερωμένη στὸ Θεὸ ἀπὸ τριῶν χρονῶν, κατάφερε νὰ ἀποικτήσει τὶς προϋποθέσεις ὑποδοχῆς πλεον τῆς Θεότητος καὶ σὰν ἐνέργεια, ἀλλὰ καὶ σὰν οὐσία, πού εἶναι καὶ τὸ ἀδιανόητο μυστήριον, πού δὲν προσεγγίζεται μὲ λογικοὺς ἀνθρώπινους συνειρμούς, ἀλλὰ μὲ πίστη, μὲ ἐμπιστοσύνη στὸν Παντοδύναμο Θεὸ μας. Καὶ βέβαια μπροστὰ στὸ μεγάλο αὐτὸ θαῦμα ὁ Ἀρχάγγελος αὐθόρ-

μητα κραυγάζει από έκπληξη, ενώ ο συγγραφέας των χαιρετισμών συνεχίζει να καταγράφει τη στιγμή με όλες της τις προεκτάσεις, πού έχουν σχέση με τις ιδιότητες, τις προοπτικές και τις επαληθεύσεις των προφητειών στο πρόσωπο της Παναγίας μας!

Χαίρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις.

Πολλοί και αξιόλογοι Προφήτες αποκάλυψαν και προφήτευσαν τον έρχομό του Χριστού, προφητείες πού τις είδαμε να επιβεβαιώνονται με ακρίβεια στο πρόσωπο του Κυρίου μας. Όλες όμως καλύπτονταν από ένα πέπλο μυστηρίου!

Στην περίπτωση της Παναγίας μας έχουμε την επιβεβαίωση των προφητειών, καθώς μας φανερώνει κατά τρόπο άναμφισβήτητο το μυστήριο της σαρκώσεως του Θεού. Έχουμε μπροστά μας τον ίδιο το Θεό με μορφή ανθρώπου!

Μας το λέει ή εξαδέλφη της Παναγίας ή Έλισάβετ, όταν την επισκέφτηκε ή έγκυος πλέον Μαρία στο σπίτι της στην Όρεινή, όπου σίγησε το βρέφος πού κυφοροῦσε ή Έλισάβετ, ο Άγιος Ιωάννης ο Πρόδρομος, πού ήταν έξη μῆνες μεγαλύτερος του Ίησού. Τότε το Άγιον Πνεῦμα πληροφόρησε την Έλισάβετ σχετικά μ' αυτό πού συνέβαινε με τη Μαρία

και όπως μάς λέει το εὐαγγέλιο, γέμισε με πνεῦμα ἅγιο ή Έλισάβετ και ἀποκάλεσε την Παναγία Μητέρα του Κυρίου!

Η Παναγία γνώριζε βέβαια πώς αυτή διάλεξε ο Θεός, για να Του δανείσει τη σάρκα της και να γίνει ο Θεός άνθρωπος και δὲν δίστασε να πει το "ιδού ή δούλη Κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ το ρῆμα σου". Και το φανερώνει το μυστικό σχέδιο του Θεού με τη συνεργασία του Αγίου Πνεύματος στην εξαδέλφη της και σ' όλη την ανθρωπότητα!

Έκτοτε ζούμε την άμφισβήτηση και την παραπληροφόρηση. Γι' αυτό και όταν τον ρώτησαν τον Ίησού οί μαθητές του Ιωάννου του Προδρόμου αν Αυτός είναι πού εκπληρώνει τις προφητείες για το Μεσσία, τους απάντησε να πουν στον Ιωάννη τον Πρόδρομο αυτά πού βλέπουν να κάνει και ο Ιωάννης θα καταλάβει άμέσως.

Και ο Ιωάννης ο Πρόδρομος άμέσως κατάλαβε. Εμείς τι είναι αυτό πού δὲν καταλαβαίνουμε και συνεχώς άμφισβητούμε; Μήπως δὲν βλέπουμε το θαῦμα της φύσης να πραγματοποιείται καθημερινά; Να και σὲ μάς το ερώτημα του Καϊάφα "τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων"; Ακόμη ψάχνουμε να βρούμε μάρτυρες να καταθέσουν τη μαρτυρία τους, για το ποιος είναι ο Χριστός; Δὲν μάς φτάνει το άπόρρητο σχέδιο του Θεού, πού μάς φανέρωσε ή Παναγία μας;

Συνεχίζεται...

Η
ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ

